

Stk. 4. Ved vanfør eller lemlæstet forstaas i denne Lov en Person, som paa Grund af medfødt eller erhvervet Lidelse eller Fejl i Knogler, Led, Muskler eller Nerver er saaledes hindret i Brugen af Lemmer eller Krop, at hans Erhvervsevne paa Arbejdsmarkedet maa skønnes at være eller at ville blive ikke blot forbigaaende væsentlig indskrænket.

§ 257.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en *talelidende*, eller naar Udvalget selv skønner, at en talelidende som Følge af sin Lidelse er eller vil blive væsentlig indskrænket i sin Erhvervsevne, snarest muligt Omsorg for, at det ved Lægeundersøgelse afgøres, om paagældende tiltrænger Behandling for Ganespalte, Stammen eller andre Talefejl, og skal i bekræftende Fald foretage Henvendelse til Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstifælde yde en talelidende Hjælp til Behandling udenfor Statens Institut for talelidende eller en dermed ligestillet anerkendt Anstalt, naar saadan Behandling sker efter Henvisning fra vedkommende Anstalt.

Stk. 3. Forinden Udvalget eventuelt træder til, skal det dog have indhentet en Udtalelse fra Invalideforsikringsretten om, hvorvidt paagældende ikke kan hjælpes i Henhold til Lov om Folkeforsikring.

§ 258.

Stk. 1. Det sociale Udvalg drager i Trangstifælde, naar det modtager Henvendelse om at tage sig af en Person, der er *blind*, eller hvis Synsevne er saa nedsat, at den særlige Undervisning eller Oplæring for blinde eller svagsynede skønnes nødvendig, eller naar Udvalget selv skønner, at der dertil er Anledning, snarest muligt Omsorg for, at Henvendelse sker til vedkommende Blindeinstitut, for at det kan blive afgjort, om vedkommende skal anbringes under dettes Forsorg, eller om der kan træffes andre Foranstaltninger. Udvalget er forpligtet til at bistaa vedkommende Blindeinstitut samt at drage Omsorg for den blindes forsvarlige Forsorg, indtil Inddragelse under Blindeforsorg maatte finde Sted. For saa vidt Undervisning efter Instituttets Anvisning skal finde Sted udenfor dette, skal Udvalget i fornødent Omfang udrede Udgifterne hertil.

Stk. 2. Det offentlige skal i Trangstifælde, dog kun indtil vedkommende maatte kunne faa Invaliderende, Aldersrente eller Hjælp efter §§ 247 eller 248, yde Hjælp til Underhold for en Familie, hvis Forsørger er anbragt paa et Blindeinstitut eller efter dettes Anvisning anbragt andetsteds udenfor Hjemmet. Denne Hjælp kan dog ikke overstige, hvad der kunde være ydet Forsørgeren som Invaliderende, eller, hvis han er over 65 Aar, som Aldersrente.

Stk. 3. Udvalget foretager for alle *Børn*, der er blinde, eller hvis Syn er saa nedsat, at de af den Grund ikke vil kunne følge Undervisningen i den almindelige Barneskole eller i særlige Skoler for svagsynede, snarest muligt *Indberetning* til Statens Blindeinstitutters Hovedregister over blinde efter derom af Socialministeren fastsatte Regler, og Udvalget er forpligtet til at bistaa Blindeinstituttet ved Børnenes Indkaldelse til Undervisning i Henhold til Lovgivningen om blinde og svagsynede Børns Undervisning. Modsætter Forsørgeren sig Børnets Inddragelse under Blindeforsorg, gennemfører Udvalget den under Iagttagelse af Reglerne i Kap. IX.

Stk. 4. Det paahviler enhver Læge, der under Udøvelsen af sit Kald hos Børn under 16 Aar iagttager Tilstedeværelsen af Blindhed eller Svagsynethed i det i Stk. 3 omhandlede Omfang, til det sociale Udvalg i paagældendes Opholdskommune at afgive Indberetning herom, og en tilsvarende Pligt paahviler Ledere af Stats- og kommunale Skoler saavel som af privat Undervisning.